

168

Libro III. 4638

QVERVLA VOX
SVPER
OBITV PRAEMATVRO
VIRI IVVENIS
NOBILISSIMI DOCTISSIMIQVE
GEORGII STRBÆ,

CARPONENSIS HVNGARI,
Divinæ & humanæ sapientiæ CVLTORIS,
PII ÆQVE AC INDVSTRII,
QVVM IS, SEPTIMO SVpra VICESIMVM ANNO, VIX DVM EXPLETO, POST
DVRIORIS MORBI DIFFICVLTATES, ANNO ORTÆ SALVTIS, M DCC VIII. V. KAL. MARTII,
QVÆ DOMINICA INVOCAVIT ERAT,

In vulneribus patientis IESV placide exspirasset,

ATQVE
EX HALLENSI REGIA IN COELESTEM ACADEMIAM
TRANSPORTARETVR.

INTERPRETE
MATTHIA BEL, Otsouienfi Hungaro,
tum Lyc. in Coenob. B. V. M. Magdeburgi Inform.

H A L A E,
Litteris STEPHANI ORBANI, Acad. Typ.

Ad nuncium: ὁ φίλος σε ἀπέθανε!

Ach weh! wie ist mir doch? so ist der Tag gekommen /
 Der mir ein tieffes Ach und nasses Weh abzwingt /
 Der mir auch unverhofft ein schwarzes Siegel bringt;
 Ach die betrubte Post: Dein Freund ist dir entnommen!
 Wer hatt' es wol gemeint / da ich im vor'gen Jahre
 Tod-franck darnieder lag / da mein erblaßter Mund
 Die Sprache schon verlohrt / da schon die Todes-Stund /
 Von ferne drohete mit ihren schwarzen Bahre:
 Wer? sag ich / meinete daß Du / da ich entzogen
 Durch Gottes Krafft den Tod / so bald durch seine Macht
 Solst werden in die Grufft / ich in das Leind gebracht.
 So wird der arme Mensch in Meinungen betrogen!
 Doch Deine Frömmigkeit / die Anmuth der Geberden /
 Der starcke Glaubens-Schild / der reine Tugend-Schein /
 Die Hoffnung in Geduld / die Lieb ohn Furcht und Pein /
 Wird nicht wie Haut und Fleisch zu Staub und Asche werden.
 Jetzt bist Du / Werthester / mir und der Welt entrisßen /
 Und schauest unter Dich das Heer der Sternen an;
 Dein redlich Bruder-Hertz / das kein Grab fassen kan /
 Muß ich an fremden Ort / ach Jammer! gänzlich missen.
 Du bist nun allbereit im rechten Vaterlande /
 Worinn Gott und das Lamm der reine Tempel ist /
 Die Sonne ihren Glantz und ihren Schein vergißt /
 Verachtest unsre Welt mit ihren Roth und Tande.
 Ich Armer aber muß nach meines Gottes Willen.
 Fortsetzen meinen Lauff / fort kämpffen meinen Kampf /
 Hülf Gott! mir wird oft bang / daß ich bey Rauch und Dampf
 Mein trauriges Gemüth in Hoffnung könne stillen!

Ejusdem argumenti elegia Hungarica.

JAj emberi nemnek nem kedvező halál!
 Eles káczád meg fért, valakit hol talál!
 Im kedues Tárfomra véletlenül szállál!
 Jaj te ifjakkal rútúl bánó halál!

Iónathán! Iónathán! kesergő Dávidnak
 Vala ottan szava, midőn Iónathánnak
 Hallotta halálát szives Baráttjának;
 Hát én most mit szóljak halálán STRBANAK?
 Strba György! Strba György! soha nem gondoltam,
 Midőn tavaly özfzel fulyos beteg voltam,
 Es midőn Hallában te tüled el váltam;
 Hogy mostan meg halnál bizony nem gondoltam!
 Sót reménelem vala hogy olly időt érek,
 Mellyben veled együtt haza vizfsza térek
 S-azon barátságban ott-is veled élek
 Es egygyes lélekben a' nagy Istent félek
 De im el indultál más és jobb hazába,
 S- már - is örvendőzöl örök bölodogfágba;
 Holott még én szegény ez álnok világba,
 Foházkodván elek fok epefztő búba.
 Oh kegyetlen halál, vallyon mért fiettél?
 S-miért olly idein barátomra jöttél?
 Mért inkább egyebet helyében nem vettél?
 Hafzontalanokat torkodban nem szedtél?
 Mert Strba György Uram fok s-nagy tudósága,
 Képmutatás nélkül való jámborfága,
 Szelédfége s-azzal alázatosfága,
 Istenes étettel szive tisztasága;
 Bizonnyal jól tudom hogy egyfzer hazánkban
 Hafználhatot volna Szent Eklesiánkban:
 S- jaj im oda vágyon! idegen országban,
 Meg hólt amaz híres Academiában.
 De én mért panaszlom illy állapotodat?
 Es mért siratom bölodog haláloedat?
 S-vallyon mért irigylem, nagy bölodogságodat?
 Mivel szembül szembe már nézed Uradat!
 Vjrtad amaz nemes lelki hárczot s- abban,
 Hiv vótál halálig s- igaz vallásodban;
 Most élet et után örök bölodogságban,
 El nyerted a' pallyát fényes Menyországban.

Dialogus, cum pie defuncto, Bohemicus.

Alm se beress? ach kam? Bratre mug premily!
 Ach! procez Srđce me teskliss wtouto chwili?
 Ticho Bratre mily! co sobe tak stjiskass?
 Gafnyze uzitel ztweho Place ziskass?
 Mam ktomn prjcinu / neb sem se nedomnel /
 Zebnyš wtweg mladosti odsud odgji mel.
 D! zdalis sy nectel wpišmech otom mnoho /
 Ze Smrt zšebau bere kde pochiti koho?
 Dvšsem! ale wššafze Twa wrucna Pobožnost
 Mela mit wmyjnka / Twa Stredmost y Schopnost.
 Bludiss! nebo k Smrti tj owšsem gsau zrelj /
 Genz tudn gsau wrucneg Pobožnosti wrelj.
 Kcemu pať twa Prace / a mnohe Umenj;
 To w šse Cyrkwj Pane neprospege ninj?
 Ah co to za škoda? kdngsem gen mu Duři
 Ketowal Krystus sam opatř swau Řiři.